

VEDTAGNE TEKSTER

P9_TA(2020)0283

Kommissionens forpligtelser for så vidt angår visumgensidighed i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/1806

Europa-Parlamentets beslutning af 22. oktober 2020 om Kommissionens forpligtelser for så vidt angår visumgensidighed i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2018/1806 (2020/2605(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav¹, særlig artikel 7 ("gensidighedsmekanismen"),
- der henviser til sin beslutning af 2. marts 2017 om Kommissionens forpligtelser for så vidt angår visumgensidighed i henhold til artikel 1, stk. 4, i forordning (EF) nr. 539/2001²,
- der henviser til Kommissionens meddelelser om situationer med manglende gensidighed af 12. april 2016 (COM(2016)0221), 13. juli 2016 (COM(2016)0481), 21. december 2016 (COM(2016)0816), 2. maj 2017 (COM(2017)0227), 20. december 2017 (COM(2017)0813), 19. december 2018 (COM(2018)0855) og dens seneste meddelelse af 23. marts 2020 med titlen "Status over situationen med manglende gensidighed på visumområdet" (COM(2020)0119),
- der henviser til artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 80, 265 og 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til sin drøftelse af "forpligtelser med hensyn til visumgensidighed", som blev holdt den 19. oktober 2020,
- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om Kommissionens forpligtelser for så vidt angår visumgensidighed i henhold til artikel stk. 7 i forordning (EU) 2018/1806 (O-000049/2020 – B9-0022/2020),
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige

¹ EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39.

² EUT C 263 af 25.7.2018, s. 2.

og Indre Anliggender,

- der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at kriteriet om visumgensidighed som et af de kriterier, der styrer EU's visumpolitik, almindeligvis forstås således, at EU-borgere bør være underlagt de samme vilkår, når de rejser til et tredjeland, som statsborgerne i dette land er underlagt, når de rejser til EU;
- B. der henviser til, at formålet med visumgensidighedsmekanismen er at opnå en sådan visumgensidighed; der henviser til, at EU's visumpolitik forbyder de enkelte medlemsstater at indføre et visumkrav for et tredjelands statsborgere, hvis dette land er med på listen i bilag II til forordning (EU) 2018/1806 (lande, hvis statsborgere er fritaget for visumkrav ved kortvarige ophold);
- C. der henviser til, at gensidighedsmekanismen blev ændret i 2013 med Parlamentet som medlovgiver, da det var nødvendigt at tilpasse den i lyset af Lissabontraktatens ikrafttræden og EU-Domstolens retspraksis om afledte retsgrundlag og "for at give Unionen mulighed for at reagere solidarisk, hvis et tredjeland opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere" (betragtning 1 i forordning (EU) nr. 1289/2013);
- D. der henviser til, at gensidighedsmekanismen fastsætter en procedure, der begynder med en situation med manglende gensidighed, med præcise tidsfrister og foranstaltninger, der skal træffes med henblik på at bringe en situation med manglende gensidighed til ophør; der henviser til, at dens indbyggede logik indbefatter foranstaltninger, der bliver stadig strengere, over for det pågældende tredjeland, herunder i sidste ende en suspension af fritagelsen for visumkrav for alle det pågældende tredjelands statsborgere ("anden fase af anvendelsen af gensidighedsmekanismen");
- E. der henviser til, at "[for] at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i anden fase af anvendelsen af gensidighedsmekanismen og i betragtning af den særligt følsomme politiske karakter af suspensionen af visumfritagelsen for alle statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og de horisontale virkninger for medlemsstaterne, de associerede Schengenlande og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenrådets generelle funktionsmåde, [er] beføjelserne til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde [delegeret] til Kommissionen for så vidt angår visse elementer i gensidighedsmekanismen", herunder for suspensionen af visumfritagelsen for alle statsborgere fra det berørte tredjeland;
- F. der henviser til, at "Europa-Parlamentet eller Rådet kan beslutte at tilbagekalde delegationen" (artikel 290, stk. 2, litra a), i TEUF);
- G. der henviser til, at "den delegerede retsakt kun kan træde i kraft, hvis Europa-Parlamentet eller Rådet ikke gør indsigelse inden for den frist, der er fastsat i den lovgivningsmæssige retsakt" (artikel 290, stk. 2, litra b);
- H. der henviser til, at Kommissionen klagede til EU-Domstolen over valget af delegerede retsakter i anden fase af anvendelsen af gensidighedsmekanismen, og til, at Domstolen

anså lovgiverens valg for at være korrekt (sag C-88/14);

- I. der henviser til, at mekanismen således klart og tydeligt tillægger Parlamentet, Rådet og Kommissionen forpligtelser og ansvar i gensidighedsmekanismens forskellige faser;
- J. der henviser til, at problemet derfor er solidaritet mellem EU's medlemsstater og et institutionelt problem, idet Parlamentet og Rådet i øjeblikket fratages deres ret til "passende inddragelse [...] i den anden fase af anvendelsen af gensidighedsmekanismen";
- K. der henviser til, at Kommissionen ikke fortsat bør stå i en situation, hvor dens forsinkelser med og afvisning af at gennemføre EU-lovgivning kan føre til en svækkelse af dens troværdighed som traktaternes vogter, men bør mindes om sine institutionelle og retlige forpligtelser;
 1. gentager den betragtning, at Kommissionen er retligt forpligtet til at vedtage en delegeret retsakt – som midlertidigt ophæver fritagelsen fra visumkravet for borgere fra tredjelande, der ikke har fjernet visumkravet for borgere fra visse medlemsstater – inden for en periode på 24 måneder fra datoen for offentliggørelse af opfordringen hertil, som udløb den 12. april 2016;
 2. opfordrer på grundlag af artikel 265 i TEUF Kommissionen til at vedtage den påkrævede delegerede retsakt senest inden for to måneder fra datoen for vedtagelsen af denne beslutning;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Det Europæiske Råd, Rådet og de nationale parlamenter.